

Den Sum, hvortil Bygningen var opført i Interessentskabets Bøger (12 200 000 Kr.), oversteg Ejendomsskyldvurderingen med 1 700 000 Kr., og Bankens virkelige Interesse i Ejendommen androg, saaledes som det er oplyst i Rigsdagsudvalgets Beretning, i Virkeligheden ca. 2,2 Mill. Kr. udover Ejendomsskyldværdien, der maatte antages at ligge væsentlig højere end Ejendommens faktiske Værdi i Handel og Vandel. Hensyn blev ej heller taget til, at der nødvendigvis maatte regnes med, at Indtægterne ved Udlejning af Lokaler i Ejendommen vilde synke, uden at de med Ejendommens Administration og Vedligeholdelse forbundne Omkostninger samtidig i tilsvarende Grad kunde formindskes. For Arbejdernes Andelsboligforenings Vedkommende bortsaar Tilsynet ganske fra, at Banken — som i Rigsdagsudvalgets Beretning fremhævet — i Virkeligheden ikke havde tilstrækkelig Sikkerhed for de af den ydede Laan m. v. til et Beløb af ca. 10 Mill. Kr. som Følge af, at en Del af Laanene var helt udækket, medens de belaaede Ejendomme i mange Tilfælde var behæftet tæt op til Ejendomsskyldværdien og i enkelte Tilfælde derover. Paa tilsvarende Maade bortsaar Bankinspektør Hald for de øvrige Engagements Vedkommende ligeledes fra den nærliggende Risiko, der knyttede sig til disse.

Med Hensyn til Bankens meget betydelige Engagement med Mælke-Eksporten afgav Bankinspektør Hald, som jeg før har nævnt, en direkte Erklæring om, at der for ham havde foreligget Oplysninger, som kunde begrunde, at man undlod at kræve Afskrivninger paa dette Engagement. Om dette mest omtvistede og for Andelsbanken ganske afgørende Engagement skal jeg i øvrigt anføre følgende:

Mælke-Eksporten var et selvstændigt Andelsselskab, der hvilede paa en indbetalt Andelskapital paa 2,5 Mill. Kr. Bankens Tilgodehavende hos Selskabet androg paa forskellige Tidspunkter følgende omtrentlige Beløb:

pr. 31. Marts 1920.....	4,1	Mill. Kr.
- 31. — 1921.....	7,7	— —
- 31. — 1922.....	11,4	— —
- 31. — 1923.....	11,6	— —
- 31. — 1924.....	12,5	— —
- 6. Jan. 1925.....	14,8	— —

I de anførte Tal er indbefattet de af Andelsbanken for Mælke-Eksporten stillede Garantier, der i de sidste Aar af Mælke-Eksportens Bestaaen androg væsentlig mindre Beløb end tidligere, saaledes at

Mælke-Eksportens egentlige Gæld til Banken i Virkeligheden i disse Aar har udvist en stærkere Stigning end den, der kan ses ud af de angivne Tal.

Forløbet af Mælke-Eksportens Virksomhed, der er indgaaende skildret i Rigsdagsudvalgets Beretning, fremgaar af, at Virksomheden i Løbet af de 6 Aar, i hvilke den bestod, havde opsamlet et Driftunderskud paa over 9 Mill. Kr., hvoraf over $\frac{2}{3}$ maa antages at hidrøre fra de første $3\frac{1}{2}$ Aars Drift. Ved Bedømmelsen af det paagældende Engagement i Sommeren 1923 stod Mælke-Eksporten saaledes med et i Løbet af nogle ganske faa Aar oparbejdet Driftstab, der var flere Gange saa stort som den Andelskapital, paa hvilken Virksomhedens Eksistens hvilede, samtidig med at Gælden til Banken var steget til et saavel i Forhold til Mælke-Eksportens finansielle Stilling som til Bankens Midler saa betydeligt Beløb som 11,6 Mill. Kr.

De anførte Tal viser med Utvivlsomhed, at Mælke-Eksporten var ganske ude af Stand til tilnærmelsesvis at dække sin Gæld til Banken, saaledes at Bankens Stilling var ganske afhængig af, om Gælden kunde faas betalt af De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation. I denne Henseende maatte Bankinspektør Halds Erklæring af 16. Oktober 1923 opfattes — og blev opfattet — som en Garanti for, at Bankinspektøren havde undersøgt Sagen til Bunds og var naaet til det Resultat, at Grundlaget for Engagementet var i Orden. Ellers kunde han jo ikke udtale, at man kunde se bort fra dette Engagement. Dette vil ogsaa fremgaa af nogle Citater fra Interviews med Bankinspektøren ved den paagældende Lejlighed. Efter at hans Erklæring var fremkommet, udtalte Bankinspektør Hald f. Eks. til Venstres Pressebureau den 18. Oktober: „Jeg har ment, at Situationen opfordrede til, at man gik til Bunds i Engagementet. Jeg har udtrykkelig nævnt, at Afskrivningerne ikke vedrørte Mælke-Eksporten ... Jeg mener ikke, at Banken lider Tab ved dette Engagement.“ Til „Politiken“ for 18. Oktober 1923 udtalte Bankinspektøren: „Det væsentlige er, at den foretagne Undersøgelse maa skaffe Ro om Banken, idet det altsaa har vist sig, at Tabene ikke er større end, at den med Letthed kan bære dem.“ Til „København“ udtalte Bankinspektøren under samme Dato, den 18. Oktober: „Jeg mener, hvad der jo ogsaa fremgaar af Skrivelsen til Andelsbanken, at Engagementet med Mejeriforeningens Mælke-Eksport ikke vil give Tab.